

عنوان مقاله:

تغییر بازخورد: مقایسه نظریه های انسجام خود و تایید خود

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 6، شماره 22 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

روح اله منصوری سپهر - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی

محمد کریم خدایناهی - استاد دانشگاه شهید بهشتی

محمود حیدری - مربی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مقایسه دو نظریه انسجام خود و تایید خود در تغییر بازخورد افراد نسبت به فرد مورد علاقه براساس یک طرح عاملی $2 \times 2 \times 2$ هدف پژوهش بود. یک نمونه ۱۲۰ نفری از دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی به دو گروه حرمت خود بالا و پایین براساس آزمون روزنبرگ (روزنبرگ، ۱۹۶۵). تقسیم شدند. سپس سناریویی مبتنی بر پارادایم ایفای نقش (نیل و دیگران، ۲۰۰۱) در اختیار آنان قرار گرفت که در آن تقاضای یک کودک ۱۰ ساله برای دریافت امضای شخص محبوب آزمودنیها در یک همایش مهم رد می شد. نیمی از آزمودنیها دلیل قابل قبولی برای رد درخواست دریافت می کردند (موقعیت توجیه کافی) و نیمی دیگر دلیل مناسبی برای رد درخواست دریافت نمی کردند (موقعیت توجیه ناکافی). به منظور تعیین دو موقعیت تمرکز بر خود و نامتمرکز بر خود (متغیر مستقل سوم) نیمی از آزمودنیها در هر دو شرایط توجیه کافی و ناکافی پیش از ارائه سناریو و نیمی دیگر پس از مطالعه سناریو آزمون حرمت خود را تکمیل کردند. نتایج نشان دادند که مطابق با نظریه انسجام خود (در هر دو موقعیت توجیه کافی و ناکافی) محبوبیت فرد از نظر شرکت کنندگان با حرمت خود بالا کاهش بیشتری داشت. نقش حرمت خود، تمرکز بر خود در فرایندهای ناهماهنگ، منبع ناهماهنگی (رفتار فرد یا دیگری) و پارادایمی که در آن ناهماهنگی رخ می دهد مورد بحث قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

ناهماهنگی شناختی، حرمت خود، نظریه انسجام خود، نظریه تایید خود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319951>

